A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2019. szeptember 24.*

„Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – Hét koncentrikus kék kört tartalmazó fekete négyzetet ábrázoló, európai uniós ábrás védjegy – Feltétlen kizáró ok – Kizárólag az áru célzott műszaki hatása eléréséhez szükséges formából álló megjelölés – Az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja”

A T-261/18. sz. ügyben,

a **Roxtec AB** (székhelye: Karlskrona [Svédország], képviselik: J. Olsson és J. Adamsson ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: V. Ruzek és H. O’Neill, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Wallmax Srl** (székhelye: Milánó [Olaszország], képviselik: F. Ferrari és L. Goglia ügyvédek),

az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Wallmax és a Roxtec közötti törlési eljárással kapcsolatban 2018. január 8-án hozott határozata (R 940/2017-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: M. Prek elnök, E. Buttigieg (előadó) és Berke B. bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2018. április 26-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2018. július 30-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2018. július 31-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a Törvényszék által a felekhez 2019. február 28-án intézett írásbeli kérdésre, valamint az e kérdésre 2019. március 13-án és 14-én benyújtott válaszokra,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a 2019. március 29-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2015. július 6-án a felperes, a Roxtec AB az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK módosított tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.; helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2017. L 154., 1. o.]) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy, amely vonatkozásában a „kék és fekete” színeket igényelték, a következő ábrás megjelölés volt:

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 17. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, az alábbi leírással: „Műanyagból vagy gumiból készült kábel- és csőtömítések”.

4 A védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2015. július 10-i 127/2015. számában hirdették meg, és a védjegyet 2015. október 22-én 14338735. számon lajstromozták.

5 A felperes olyan tömítőmodulokat fejleszt és forgalmaz, amelyek 2010-ig szabadalmi oltalomban részesültek.

6 2016. január 7-én a beavatkozó fél, a hasonló tömítőmodulokat gyártó és forgalmazó Wallmax Srl kérelmet nyújtott be a fenti 2. pontban ábrázolt védjegynek az általa jelölt áruk tekintetében történő törlése iránt, elsőként a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontjával (jelenleg a 2017/1001 rendelet 59. cikke (1) bekezdésének a) pontja) összefüggésben értelmezett b), d) és e) pontjában (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b), d) és e) pontja) foglalt feltétlen törlési okokra, másodikként pedig a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában (jelenleg a 2017/1001 rendelet 59. cikke (1) bekezdésének b) pontja) foglalt feltétlen törlési okra hivatkozva, és azzal érvelt, hogy a felperes rosszhiszeműen járt el, amikor kérelmét benyújtotta.

7 A 2017. március 14-i határozatával a törlési osztály a törlési kérelmet teljes egészében elutasította. A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja) szereplő feltétlen törlési okot illetően többek között úgy ítélte meg, hogy először is – amint azt egyébként a felperes is elismerte – a vitatott megjelölés egyértelműen egy kábeltömítő-modul látványára utal; másodszor, a vitatott megjelölés alapvető

jellemzője a fekete négyzet alapon elhelyezett, egymástól egyenlő távolságban lévő kerülettel rendelkező, hét koncentrikus kör, valamint a középen elhelyezkedő legkisebb kör, amely egy nagyobb fekete kört foglal magában; és harmadszor egyrészt a vitatott ábrás védjegy objektíve egyáltalán nem hasonlít egy műszaki formatervezési mintára vagy egy térbeli termék síkbeli ábrázolására, másrészt számos objektív különbség van a vitatott védjegy és a felperes tömítőmoduljának formája között (a továbbiakban: tömítőmodulok), így például a szín, a koncentrikus körök száma és a választóvonal hiánya. A törlési osztály ezért arra a következtetésre jutott, hogy a vitatott védjegy lajstromozása nem veszélyeztetheti indokolatlanul a versenytársak azon lehetőségét, hogy olyan árukat hozzanak forgalomba, amelyek egy műszaki megoldással megegyező vagy ahhoz hasonló technológiát integráló rendszert tartalmaznak, következésképpen nem kell a védjegyet a fent említett rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja alapján törölni.

8 2017. május 8-án a beavatkozó fél a 207/2009 rendelet 58–64. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke) alapján fellebbezést nyújtott be a törlési osztály határozata ellen.

9 2018. január 8-i határozatával az EUIPO második fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a törlési osztály határozatát, és a 2017/1001 rendelet 59. cikke (1) bekezdésének az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjával együttesen értelmezett a) pontja alapján helyt adott a törlési kérelemnek.

10 A fellebbezési tanács elsősorban úgy ítélte meg, hogy a háttérszín elemétől eltekintve, amely nem megkülönböztető jellegű, a vitatott megjelölés kizárólag a tömítőmodul fő jellemzőiből, nevezetesen a henger alakú nyílás belsejét borító, levehető koncentrikus rétegek külső megjelenésének pontos ábrázolásából áll, és gyakorlatilag nem különbözik a tömítőmodul elülső részének felszínéről készített fényképtől. A fellebbezési tanács másodszor előadta, hogy a tömítőmodul minden más aspektusa – hogy két részre bontható, hogy tömb formájú és hogy bármilyen színű lehet – nagyrészt nem kapcsolódik a funkciójához, mivel ezek az elemek igen eltérőek lehetnek anélkül, hogy a tömítés funkcióját megváltoztatnák. Harmadszor pedig úgy ítélte meg, hogy a modul elülső végének felülete, amelyből egyértelműen látszik a koncentrikus körökből álló felépítés, a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges valamennyi releváns információt tartalmazza.

11 A fellebbezési tanács másodsorban úgy ítélte meg, hogy először is az, hogy a vitatott védjegy fekete háttérszíne nem egyezik meg a tömítőmodul kék színével, és a koncentrikus körök száma is eltér, nem minősül jelentős különbségnek, mivel csupán eltérő változatokról van szó, amelyek a vitatott védjegy megkülönböztetésre nem alkalmas, mellékes jellemzőit érintik. Másodszor azt hangsúlyozta, hogy bár igaz, hogy a vitatott védjegy nincs vízszintes vonallal alsó és felső részre osztva, aminek köszönhetően a gyakorlati alkalmazás során le lehet választani egymásról az egyes rétegeket, a vonal láthatóságának mértéke közvetlenül a kidolgozás minőségétől függ, mivel kiváló minőségű késztermék esetében a választóvonalat egyáltalán nem lehet látni. Következésképpen nem döntő, hogy a vitatott védjegyben nincs választóvonal. Harmadszor úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben egyik díszítő- vagy fantáziaelem sem tekinthető a szóban forgó megjelölés alapvető jellemzőjének, negyedszer pedig azt állapította meg, hogy az a tény, hogy a vitatott védjegy ábrás védjegy és egy síkbeli ábrát tartalmaz, nem zárja ki a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának alkalmazását.

12 Végül harmadsorban a fellebbezési tanács egyrészt azt állapította meg, hogy a vitatott védjegy lajstromozása indokolatlanul veszélyeztetheti a versenytársak arra vonatkozó lehetőségét, hogy olyan tömítőmodulokat hozzanak forgalomba, amelyeknek a működése azon alapul, hogy egy henger alakú nyílásból koncentrikus rétegeket lehet leválasztani, így biztosítva a biztonságos cső-, tömlő-, szál- vagy kábelátvezetést, másrészt azt állapította meg, hogy a felperes a koncentrikus köröket – így a vitatott védjegyet is – tartalmazó védjegybejelentéseket a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának logikájával ellentétes stratégiai céllal nyújtotta be.

A felek kérelmei

13 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– az EUIPO-t kötelezze a jelen eljárás költségeinek, valamint az EUIPO előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

14 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

15 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:

– hagyja helyben a megtámadott határozatot;

– a vitatott védjegyet a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja alapján nyilvánítsa semmisnek.

A jogkérdésről

A beavatkozó fél kérelmeinek elfogadhatóságáról

16 Elöljáróban mindenekelőtt rá kell mutatni, hogy mivel a megtámadott határozat helybenhagyása egyenértékű a kereset elutasításával, a beavatkozó fél első kérelmét úgy kell érteni, mint amely lényegében a kereset elutasítására irányul (lásd ebben az értelemben: 2016. február 5-i Kicktipp kontra OHIM – Italiana Calzature [kicktipp] ítélet, T-135/14, EU:T:2016:69, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

17 A beavatkozó fél második kérelmét illetően, amellyel azt kéri, hogy a Törvényszék a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja alapján állapítsa meg a vitatott védjegy törlését, emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (2) és (3) bekezdéséből az következik, hogy a Törvényszék előtt indított kereset a fellebbezési tanácsok által hozott határozatok jogszerűségének vizsgálatára, és adott esetben azok hatályon kívül helyezésére vagy megváltoztatására irányul, így nem irányulhat ilyen határozatokra vonatkozó megállapítási ítélet meghozatalára (lásd ebben az értelemben: 2017. december 14-i GeoClimaDesign kontra EUIPO – GEO [GEO] ítélet, T-280/16, nem tették közzé, EU:T:2017:913, 14. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

18 Következésképpen a beavatkozó fél második kérelmét, amennyiben az a vitatott védjegy törlésére irányul, mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

19 Keresetének alátámasztásaként a felperes egyetlen, a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

20 Egyetlen jogalapjának alátámasztásaként a felperes először is lényegében arra hivatkozik, hogy a vitatott védjegy nem minősül a szóban forgó konkrét áru formájának, mivel nem ábrázolja a tömítőmodult, csak utal rá. A vitatott védjegy ugyanis nem foglalja magában a tömítőmodulok három jellemzőjét, a

választóvonalat, a négyszögletes térbeli formát és az említett modulról leválasztható rétegeket. Egyébként, ami konkrétan azt illeti, hogy a vitatott védjegy nem tartalmazza a választóvonal ábrázolását, a felperes szerint a kérdéses áruban – a fellebbezési tanács megállapításával ellentétben – igen jól látható a választóvonal, amely nem tűnik el az áru kidolgozásának minősége miatt, mivel a tömítőmodult gumiból készítik, és ipari használatra szánják. E különbségek miatt ezért a felperes úgy véli, hogy a vitatott védjegyet az érintett fogyasztó inkább olyan ábrás védjegyként észleli, amely a felperesi védjegy jellemző színeit – a feketét és a kéket – tartalmazza, és a felperes által forgalmazott terméktípust idézi, semmint amely a felperes által forgalmazott tömítőmodult vagy annak nézetét ábrázolja.

21 Másodszor a felperes lényegében azt állítja, hogy a fellebbezési tanács nem határozta meg megfelelően a vitatott megjelölés alapvető jellemzőit, amikor azt állította, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának alkalmazása szempontjából kizárólag a koncentrikus körök tekinthetők releváns alapvető jellemzőnek, és nem vette figyelembe a „dobozformát”, a kék színt és a fekete-kék színkombinációt, amelyek szintén a vitatott védjegy alapvető jellemzőinek minősülnek.

22 A fekete-kék színkombináció először is a vitatott védjegy alapvető jellemzőjének minősül, egyrészt mivel a koncentrikus körökkel együtt a vitatott védjegy leginkább megkülönböztető jellemzőjét alkotja, amit az EUIPO második fellebbezési tanácsának a felperes egy másik, kizárólag ebből a két színből álló védjegyére vonatkozó, 2012. június 15-i határozata (R 2244/2010-2. sz. ügy) is alátámaszt, amelyben megállapítást nyert, hogy az említett védjegy használat révén megkülönböztető képességre tett szert többek között a 17. osztályba tartozó, „műanyagból vagy gumiból készült kábel- és csőtömítések” tekintetében, másrészt mivel domináns elem a vitatott megjelölés által keltett vizuális összbenyomást illetően. Másodszor, az említett színkombináció a vitatott védjegy fontos, nem funkcionális eleme, ami kizárja, hogy a vitatott védjegyet a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja alapján törölni lehessen.

23 Harmadszor, a felperes lényegében azt állítja, hogy a vitatott védjegy nem tartalmazza a szóban forgó áru működéséhez és használatához szükséges és nélkülözhetetlen jellemzőket, például a termék két részre oszthatóságát jelző választóvonalat, a négyszögletes térbeli formát és a termékről leválasztható rétegeket, valamint hogy a célzott műszaki hatás nem érhető el ezek nélkül. A felperes hozzáteszi, hogy mivel a fent említett jellemzők nem szerepelnek a vitatott védjegyben, beilleszthetők más tervezésű versenytárs termékekbe, ami kizárja, hogy a vitatott védjegyet a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja alapján törölni lehessen. Egyébiránt nem áll fenn a verseny megsértésének veszélye, mivel a felperes által használton kívül számos színkombináció áll rendelkezésre a piacon, ahogyan ezt a beavatkozó fél által bejelentett, a felszólalási osztály azon 2019. február 22-i B 3035 519. sz. határozatának tárgyát képező védjegy is bizonyítja, amelyben – figyelemmel többek között a színkülönbségekre – a beavatkozó fél által bejelentett védjegy és a felperes korábbi védjegyei közötti összetéveszthetőség hiányát állapították meg. Végül, léteznek egyéb, olyan csőátvezetési megoldások a piacon, amelyeknél ez a sajátos műszaki módszer nem is szükséges.

24 Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatja a felperes érveit.

25 Előzetesen emlékeztetni kell először is arra, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha kizárólag olyan formából áll, amely a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges.

26 A 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja mögött húzódó érdek annak elkerülése, hogy a védjegyoltalom valamely vállalkozás számára monopóliumot adjon olyan műszaki megoldásokra vagy az áru olyan használati jellemzőire, amelyeket a fogyasztó a versenytársak áruiban is kereshet (lásd analógia útján: 2002. június 18-i Philips ítélet, C-299/99, EU:C:2002:377, 78. pont).

27 A jogalkotó által előírt szabályok e vonatkozásban két megfontolás mérlegelését tükrözik, amelyek mindegyike alkalmas arra, hogy hozzájáruljon az egészséges és tisztességes verseny rendszerének megvalósításához (2010. szeptember 14-i Lego Juris kontra OHIM ítélet, C-48/09 P, EU:C:2010:516, 44. pont).

28 Egyrészt a kizárólag a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges formából álló megjelölés védjegyként való lajstromozása tilalmának a 2017/1001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésébe való belefoglalása biztosítja, hogy a vállalkozások ne használhassák a védjegyoltalmat műszaki megoldásokon fennálló kizárólagos jogok időkorlátozás nélküli fenntartására (2010. szeptember 14-i Lego Juris kontra OHIM ítélet, C-48/09 P, EU:C:2010:516, 45. pont).

29 Másrészt a jogalkotó azzal, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában foglalt kizáró okot az olyan megjelölésekre korlátozza, amelyek „kizárólag” a célzott műszaki hatás eléréséhez „szükséges” formából állnak, helytállóan vélte úgy, hogy bizonyos mértékben minden áru formája funkcionális, következésképpen nem lenne helyes valamely áru formája védjegyként történő lajstromozásának megtagadása pusztán azon okból kifolyólag, hogy használati jellemzőkkel rendelkezik. A „kizárólag” és „szükséges” kifejezések által e rendelkezés biztosítja, hogy csak az olyan formák legyenek kizárva a védjegyoltalomból, amelyekben kizárólag valamely műszaki megoldás ölt testet, és amelynek védjegyként való lajstromozása ténylegesen akadályozná e műszaki megoldás más vállalkozások által történő használatát (2010. szeptember 14-i Lego Juris kontra OHIM ítélet, C-48/09 P, EU:C:2010:516, 48. pont).

30 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának helyes alkalmazása megköveteli, hogy a térbeli megjelölés alapvető jellemzőit az a hatóság, amely az e megjelölés védjegyként való lajstromozása iránti kérelem tárgyában dönt, megfelelő módon határozza meg. Az „alapvető jellemzők” kifejezést úgy kell érteni, hogy az a megjelölés legfontosabb elemeire vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2010. szeptember 14-i Lego Juris kontra OHIM ítélet, C-48/09 P, EU:C:2010:516, 68. és 69. pont).

31 Az említett alapvető jellemzők meghatározását esetről esetre el kell végezni. Nem létezik ugyanis semmiféle rendszerbeli hierarchia azon különféle elemek tekintetében, amelyek valamely megjelölést alkothatnak. Végül is az illetékes hatóság a megjelölés alapvető jellemzőinek vizsgálatakor kiindulhat közvetlenül a megjelölés által keltett összbenyomásból, de vizsgálhatja elsőként egymás után a megjelölést alkotó egyes elemeket is (2010. szeptember 14-i Lego Juris kontra OHIM ítélet, C-48/09 P, EU:C:2010:516, 70. pont).

32 Következésképpen, valamely térbeli megjelölés alapvető jellemzőinek a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában foglalt kizáró ok esetleges alkalmazása szempontjából történő meghatározása végezhető, esettől függően és különösen az adott eset nehézségi fokára tekintettel, az említett megjelölés egyszerű vizuális elemzése által, vagy épp ellenkezőleg, alapulhat részletekbe menő vizsgálaton, amelynek keretében tekintetbe veszik az értékelés szempontjából hasznos elemeket, például a közvélemény-kutatásokat és a szakértői véleményeket vagy az érintett áruval kapcsolatban korábban biztosított szellemi tulajdonjogokra vonatkozó adatokat (2010. szeptember 14-i Lego Juris kontra OHIM ítélet, C-48/09 P, EU:C:2010:516, 71. pont).

33 Az illetékes hatóság rendelkezésére álló azon lehetőséget, hogy figyelembe vegye a vitatott térbeli megjelölés alapvető jellemzőinek meghatározásához hasznos elemeket, kiterjesztették a síkbeli megjelölések vizsgálatára is (lásd ebben az értelemben: 2014. március 6-i Pi-Design és társai kontra Yoshida Metal Industry ítélet, C-337/12 P–C-340/12 P, nem tették közzé, EU:C:2014:129, 55. pont).

34 Harmadsorban meg kell állapítani, hogy amint a megjelölés alapvető jellemzői meghatározásra kerültek, az EUIPO-nak meg kell vizsgálnia, hogy e jellemzők mindegyike a szóban forgó termék valamely műszaki funkcióját szolgálja-e. Ugyanis a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja nem alkalmazható olyan esetben, amikor a védjegybejelentés az áru olyan formájára

vonatkozik, amelyben egy nem funkcionális, például díszítő- vagy fantáziaelem fontos szerepet játszik (lásd: 2016. június 28-i Peri kontra EUIPO [Egy zsaluretesz formája] ítélet, T-656/14, nem tették közzé, EU:T:2016:367, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 Az áru formájából álló megjelölés alapvető jellemzőinek funkcionalitására irányuló vizsgálatának a védjegyként való lajstromozásra bejelentett megjelölés, nem pedig a más áruformákból álló megjelölések elemzésére kell irányulnia. A műszaki funkcionalitást többek között a korábbi szabadalmakra vonatkozó, az érintett forma funkcionális elemeit leíró dokumentációra tekintettel lehet értékelni (lásd: 2018. január 31-i Novartis kontra EUIPO – SK Chemicals [Transzdermális tapasz ábrázolása] ítélet, T-44/16, nem tették közzé, EU:T:2018:48, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 Ezen elvekre tekintettel kell megvizsgálni a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának megsértésére alapított egyetlen jogalap alátámasztása érdekében kifejtett érveket.

37 Először is a felperes azon érvével kapcsolatban, hogy a vitatott védjegy nem minősül a konkrét áru formájának, mivel csak utal a tömítőmodulra, nem ábrázolja (lásd a fenti 20. pontot), meg kell jegyezni, hogy az ítélkezési gyakorlatból egyrészt az következik, hogy a védjegy grafikai ábrázolásának önmagában véve teljesnek, könnyen hozzáférhetőnek és érthetőnek kell lennie annak érdekében, hogy egy megjelölés az említett védjegy származásjelző funkcióját garantáló állandó és biztonságos észlelés tárgyát képezhesse. Másrészt a grafikai ábrázolhatóság követelménye többek között magának a védjegynek a meghatározására szolgál, annak érdekében, hogy megállapítható legyen a védjegyjogosult részére lajstromozott védjegy által biztosított oltalom pontos tárgya (lásd ebben az értelemben: 2014. március 6-i Pi-Design és társai kontra Yoshida Metal Industry ítélet, C-337/12 P–C-340/12 P, nem tették közzé, EU:C:2014:129, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 A fenti 30–33. pontban említett ítélkezési gyakorlatból továbbá az következik, hogy az olyan síkbeli megjelölések alapvető jellemzőinek beazonosítása érdekében, mint amilyen a vitatott megjelölés is, a fellebbezési tanács végezhet részletekbe menő vizsgálatot is, amelynek keretében a grafikai ábrázoláson és a védjegybejelentéssel együtt esetlegesen benyújtott leírásokon felül figyelembe veszik azokat a hasznos elemeket is, amelyek lehetővé teszik annak értékelését, hogy a szóban forgó megjelölés konkrétan mit ábrázol.

39 E tekintetben a megtámadott határozat 21. pontjában az áll, hogy a vitatott védjegy jellemzőinek értékelése céljából a fellebbezési tanács először is a megjelölés síkbeli grafikai ábrázolását, valamint a 2010-ben lejárt felperesi szabadalmat vette figyelembe. Erre a két elemre tekintettel a fellebbezési tanács az említett határozat 22. pontjában először is azt állapította meg, hogy a vitatott védjegy koncentrikus körökből álló felépítése az eredeti szabadalmi okmányból származó tömítőmodul mindkét műszaki rajzában felismerhető.

40 Ezt követően egyrészt a megtámadott határozat 23. pontjában a felperes szabadalomban szereplő tömítőmodulra vonatkozó leírásra hivatkozott, amelyben többek között a következő áll: „[az] »átvezető vagy keresztülmenő« tömítőelemből álló találmány a biztonságos kábel-, cső- vagy szálcsatlakozás szoros illeszkedését biztosító eljárást alkot. A henger alakú nyílás belsejét levehető koncentrikus rétegek alkotják. A rétegeket le lehet választani egymásról egészen addig, amíg el nem érik a kábelcsatlakozáshoz megfelelő átmérőt. A modul kiváló minőségű gumiból készült”. Másrészt az említett határozat 25. pontjában a felperes termékkatalógusára hivatkozott, amelyben a felperes azt állítja, hogy „[a találmány] levehető rétegekből álló gumimodulokon alapuló megoldás”, és „[a] kábel vagy a cső külső körméretétől függetlenül tökéletesen illeszkedő csatlakozást tesz lehetővé”.

41 Végül, a megtámadott határozat 27. pontjában a felperes reklámanyagából származó, a tömítőmodulról készült olyan fényképekre hivatkozott, amelyek a tömítőmodul használatát szemléltetik, így többek között a levehető koncentrikus tömítőrétegek leválasztását és a kábel beillesztését.

42 Mindezen körülmények alapján a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 38. és 44. pontjában lényegében azt a következtetést vonta le, hogy a vitatott védjegy a tömítőmodul elülső oldalának síkbeli ábrázolását alkotja.

43 A fellebbezési tanács ezen értékelését el kell fogadni. Egyrészt ugyanis a vitatott védjegy és a lejárt felperesi szabadalomban szereplő, tömítőmodult ábrázoló műszaki rajzok összehasonlításából, másrészt az említett védjegynek a felperes reklámanyagában szereplő, tömítőmodulról készült fényképekkel való összehasonlításából az következik ugyanis, hogy a vitatott védjegy, amely fekete négyzet alapon hét darab, kék színű koncentrikus kört tartalmaz, csak igen kis mértékben különbözik a tömítőmodul elülső részének felszínétől, amely olyan négyszögletes formából áll, amely felől a henger alakú nyílás belsejét borító, levehető koncentrikus rétegek külső széle látható, és amelyet egy vízszintes vonal választ ketté.

44 A fent említett szabadalomban és a felperes termékkatalógusában a tömítőmodul leírásában az is szerepel, hogy „a találmány” koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegekből álló gumimodulokon alapuló megoldás. Ebből tehát az a következtetés vonható le, hogy a vitatott védjegyben szereplő koncentrikus körök „a lehúzható rétegek »sokaságát« teszik láthatóvá”, és minden egyes kör „a lehúzható réteg oldalsó nézetének felel meg”, amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 28. pontjában helyesen megállapította.

45 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperes állításával ellentétben a vitatott védjegy a szóban forgó konkrét áru formájából áll, azaz a tömítőmodul elülső része felületének olyan síkbeli ábrázolásából, amely láthatóvá teszi az említett modul henger alakú nyílásának belsejét borító, koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegek külső szélét.

46 Ezt a következtetést a felperes által előadott érvek sem cáfolják.

47 Először is azzal kapcsolatban, hogy vitatott védjegy nem tartalmazza a tömítőmodul választóvonalának ábrázolását, rá kell mutatni arra, hogy – ahogyan ezt a beavatkozó fél helyesen megállapította – a modul két felét nem lehet egymástól függetlenül, hanem csak együtt figyelembe venni, mivel a termék ténylegesen csak akkor tölti be a tömítési funkcióit, ha a két fél összeér. Egymáshoz illeszkedésekor tehát a két fél egyetlen, egységes elemet alkot, és a köztük levő választóvonal nem lesz látható, ami nyilvánvalóan kitűnik egyrészt a megtámadott határozat 27. pontjában szereplő, az említett modulról készült fényképekből, másrészt pedig a felperes termékkatalógusából, amelyben az áll, hogy a modul két felének egymásra illeszkedésekor a szóban forgó modul választóvonalának vastagsága 0,1 és 1,0 mm között lehet. Ezért meg kell állapítani, hogy mivel a választóvonal a tömítőmodul kevéssé fontos és alig látható jellemzőjének minősül, nem döntő az a körülmény, hogy a vitatott védjegyben nem látható az ábrázolása – ahogyan erre a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 37. pontjában helyesen mutatott rá –, mivel ez nem zárja ki, hogy a vitatott védjegyet a fenti 43–45. pontban foglalt megfontolásokra tekintettel a tömítőmodul elülső részének ábrázolásaként észleljék.

48 Másodszor, azzal kapcsolatban, hogy a vitatott védjegyben nem szerepel a tömítőmodul négyszögletes térbeli formájának ábrázolása, emlékeztetni kell arra, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja nem határozza meg azokat a megjelöléseket, amelyeket e rendelkezés értelmében formának kell tekinteni. Nem tesz különbséget a térbeli és a síkbeli formák, illetve a térbeli formák síkbeli ábrázolásai között. Meg kell tehát állapítani, hogy ez a rendelkezés alkalmazható a vitatott megjelölésre, amely a tömítőmodul elülső oldalának síkbeli ábrázolásából áll (lásd ebben az értelemben: 2018. január 31-i Transzdermális tapasz ábrázolása ítélet, T-44/16, nem tették közzé, EU:T:2018:48, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen nem releváns a felperes azon érve, amely szerint a vitatott megjelölés nem ábrázol térbeli jellemzőt, mivel ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja alkalmazandó a vitatott megjelölésre, amely a tömítőmodul elülső oldala síkbeli ábrázolásának minősül.

49 Végül harmadszor, ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint a vitatott védjegy nem ábrázolja a tömítőmodul levehető rétegeit, elegendő a fenti 44. pontban megfogalmazott megfontolásokra utalni, amelyekben megállapításra került, hogy a koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegeket a vitatott védjegy koncentrikus körökkel ábrázolja, mivel azok „a lehúzható rétegek »sokaságát« teszik láthatóvá”, és minden egyes kör „a lehúzható réteg oldalsó nézetének felel meg”. Ezt az érvet ezért el kell utasítani.

50 Másodsorban ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint a fellebbezési tanács nem azonosította megfelelően a vitatott védjegy alapvető jellemzőit (lásd a fenti 21. pontot), elöljáróban meg kell állapítani, hogy a felek – beadványaik tanúsága szerint – a vitatott megjelölés alapvető jellemzőinek azonosítása érdekében a megjelölés elemeinek megkülönböztető képességére hivatkoznak. A felperes ugyanis úgy érvel, hogy a fekete-kék színkombináció a vitatott védjegy alapvető jellemzője, mivel a koncentrikus körökkel együtt a vitatott védjegy „leginkább megkülönböztető” jellemzőjét alkotja. Az EUIPO pedig azt állítja, hogy az önmagában rejlő megkülönböztető képességgel nyilvánvalóan nem rendelkező elemek nem minősíthetők alapvető jellemzőnek. Végül a beavatkozó fél végül többek között arra hivatkozik, hogy „a megjelölés megkülönböztető eleme” kétségtelenül a „koncentrikus minta”, amely a tömítőmodul fő műszaki jellemzőit szemlélteti.

51 Márpedig e tekintetben a Bíróság és a Törvényszék ítélkezési gyakorlatából nem az következik, hogy a megjelölés „alapvető jellemzőinek” a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja értelmében vett fogalma a megjelölés „megkülönböztető elemeinek” fogalmára utal, hanem kizárólag a megjelölés „legfontosabb elemeinek” fogalmára – amint ez a fenti 30. pontban is szerepel –, amelyeket az adott esettől függően kell beazonosítani.

52 Rá kell mutatni továbbá arra, hogy azok a védjegyek, amelyek a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b)–d) pontjában felsorolt okok miatt nem részesülhetnek védjegyoltalomban, ugyanezen rendelkezés (3) bekezdése szerint megkülönböztető képességre tehetnek szert a használatuk révén. Az olyan megjelölések viszont, amelyeknek a lajstromozását a 3. cikk (1) bekezdésének e) pontja alapján tagadják meg, soha nem szerezhetnek megkülönböztető képességet használatuk révén a 7. cikk (3) bekezdése alapján. Az említett 7. cikk (1) bekezdésének e) pontja tehát olyan megjelölésekre vonatkozik, amelyek nem minősülhetnek védjegynek, és előzetes akadályát képezheti a kizárólag az áru formájából álló megjelölések védjegyként történő lajstromozásának (lásd analógia útján: 2002. június 18-i Philips ítélet, C-299/99, EU:C:2002:377, 75. és 76. pont).

53 Így tehát mivel a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában szereplő feltétlen kizáró ok olyan előzetes akadályt képez, amely előzetes akadályát képezheti a kizárólag az áru formájából álló megjelölések lajstromozásának, meg kell állapítani, hogy a vizsgálata nem ugyanazon szempontok alapján történik, mint a megkülönböztető elemeké, amelyek megállapítása a termék származásjelző funkciójának a fogyasztó szempontjából történő értékelésére irányul, ez pedig eltér a formák alapvető elemeinek meghatározásától.

54 A 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja által érintett esettel szemben ugyanis, ahol az érintett fogyasztói kör észlelését kötelező jelleggel tekintetbe kell venni, mivel alapvető fontosságú annak meghatározásához, hogy a védjegyként történő lajstromozás céljából benyújtott megjelölés lehetővé teszi-e az érintett áruk vagy szolgáltatások egy meghatározott vállalkozástól származóként történő megkülönböztetését, a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában foglalt kizáró ok alkalmazásával összefüggésben nem írható elő ilyen kötelezettség. A megjelölésnek az átlagos fogyasztó általi, feltételezett észlelése így tehát nem döntő tényező a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában foglalt kizáró ok alkalmazásával összefüggésben, az legfeljebb az értékelés egyik hasznos eleméül szolgálhat az illetékes hatóság számára a megjelölés alapvető jellemzőinek meghatározása során. Következésképpen nem szükségszerű, hogy a megjelölés alapvető jellemzőinek a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjával összefüggésben történő meghatározása az érintett fogyasztói kör szempontjából történjen (lásd ebben az értelemben: 2010. szeptember 14-i Lego Juris kontra OHIM ítélet, C-48/09 P, EU:C:2010:516, 75–77. pont).

55 A Bíróság ezzel megerősítette a Törvényszék azon ítélkezési gyakorlatát, amely szerint az adott forma alapvető jellemzőinek a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjával összefüggésben történő meghatározására pontosan azért kerül sor, hogy lehetővé váljon a szóban forgó forma funkcionalitásának vizsgálata. Az érintett fogyasztó által történő észlelés pedig nem releváns a forma alapvető jellemzői funkcionalitásának vizsgálata során. Előfordulhat ugyanis, hogy az átlagfogyasztó nem rendelkezik a forma alapvető jellemzőinek értékeléséhez szükséges műszaki ismeretekkel, ezáltal az ő nézőpontjából egyes jellemzők annak ellenére alapvetőek lehetnek, hogy a funkcionalitás vizsgálatakor nem minősülnek annak, és fordítva. Következésképpen meg kell állapítani, hogy a forma alapvető jellemzőit a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának alkalmazásakor a grafikai ábrázolásából és a védjegybejelentéssel együtt benyújtott esetleges leírásokból kiindulva, objektív módon kell meghatározni (lásd ebben az értelemben: 2008. november 12-i Lego Juris kontra OHIM – Mega Brands [Piros Lego kocka] ítélet, T-270/06, EU:T:2008:483, 70. pont); 2018. január 31-i Transzdermális tapasz ábrázolása ítélet, T-44/16, nem tették közzé, EU:T:2018:48, 99. pont).

56 A fenti 54. és 55. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel meg kell állapítani elsőként azt, hogy a megjelölés megkülönböztető képességének vizsgálata mindenképpen magában foglalja, hogy figyelembe kell venni az érintett fogyasztói kör észlelését, ellentétben a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja szerinti formájából álló megjelölés alapvető jellemzőinek értékelésével, amelynek keretében az érintett fogyasztói kör észlelése a fenti 55. pontban kifejtett okok miatt nem kötelező és nem is döntő jelentőségű, legfeljebb az illetékes hatóság számára jelenthet hasznos, ám nem meghatározó értékelési szempontot a megjelölés alapvető jellemzőinek megállapítása során.

57 Másodikként arra kell rámutatni, hogy az érintett fogyasztói kör észlelése a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontja szerinti megkülönböztető képesség értékelése keretében tárgyát tekintve nem azonos azzal a fogyasztói észleléssel, amely „legfeljebb az illetékes hatóság számára jelenthet hasznos, ám nem meghatározó értékelési szempontot a megjelölés alapvető jellemzőinek megállapítása során” a fent említett rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjával összefüggésben.

58 A 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben az érintett fogyasztói kör észlelése ugyanis annak meghatározására vonatkozik, hogy a védjegyként lajstromoztatni kívánt megjelölés lehetővé teszi-e az érintett áruknak vagy szolgáltatásoknak adott vállalkozástól származóként történő beazonosítását, míg ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja keretében csupán arra irányul, hogy hasznos értékelési szempontként meghatározza, hogy kifejezetten a szóban forgó forma funkcionalitásának megvizsgálhatóságához mely elemeket kell a legfontosabbnak tekinteni. Látható tehát, hogy az érintett fogyasztói kör észlelésének a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjával összefüggésben és ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjával összefüggésben sem a tárgya, sem a célja nem azonos. Ebből tehát az következik, hogy a megjelölés megkülönböztető képessége az alapvető jellemzőknek az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjával összefüggésben történő meghatározása szempontjából nem releváns.

59 A 2017/1001 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében vett, használat révén szerzett megkülönböztető képességet illetően, amelyre a felperes a vitatott megjelölés fekete-kék színkombinációjával kapcsolatban hivatkozik, azt bizonyítandó, hogy az az említett megjelölés alapvető jellemzőjének minősül, a jogalkotó – amint ez a fenti 52. pontban is szerepel – különösen szigorúan kikötötte, hogy a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges formák védjegyként nem lajstromozhatók, mivel a 2017/1001 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében foglalt kivétel hatálya alól kizárta az ugyanezen cikk (1) bekezdésének e) pontjában foglalt kizáró okokat. Így tehát a 2017/1001 rendelet 7. cikkének (3) bekezdéséből az következik, hogy még ha az árunak egy célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges formája a használata révén megkülönböztető képességre is tett szert, védjegyként akkor sem lajstromozható (lásd: 2018. január 31-i Transzdermális tapasz ábrázolása ítélet, T-44/16, nem tették közzé, EU:T:2018:48, 103. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

Következésképpen, mivel a 2017/1001 rendelet 7. cikke (3) bekezdése nem alkalmazható az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjára, meg kell állapítani, hogy a megjelölés használata révén megszerzett megkülönböztető képességnek ezen utóbbi rendelkezés szempontjából nincs jelentősége.

60 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy az érintett fogyasztói kör észlelése a 2017/1001 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben egyrészt kötelező és döntő jelentőségű, másrészt pedig annak meghatározására irányul, hogy a megjelölés alkalmas-e arra, hogy az árukat és szolgáltatásokat megkülönböztesse más vállalkozások áruitól és szolgáltatásaitól, mert azokat egy adott vállalkozástól származóként észlelik. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a fent említett rendelkezés keretében az érintett fogyasztói kör észlelése tárgyát és célját illetően eltér a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjával összefüggésben figyelembe vehető észleléstől, amint az a fenti 54–58. pontban az érintett fogyasztói kör észlelését illetően a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben megállapítást nyert.

61 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell tehát állapítani, hogy a megjelölés használata révén megszerzett megkülönböztető képesség a megjelölés alapvető jellemzőinek meghatározása szempontjából sem releváns.

62 Végül, bár a fenti 34. pontban már ismertetett ítélkezési gyakorlatból valóban az következik, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában foglalt kizáró ok alkalmazását mellőzni kell, ha a szóban forgó forma egy fontos, nem funkcionális elemet, például az említett formában jelentős szerepet játszó díszítő- vagy fantáziaelemet is tartalmaz, ezzel szemben egy vagy több tetszőleges öncélú elem jelenléte nem zárja ki a fent említett rendelkezés alkalmazását (lásd még ebben az értelemben: 2010. szeptember 14-i Lego Juris kontra OHIM ítélet, C-48/09 P, EU:C:2010:516, 51. és 52. pont), rá kell mutatni, hogy az EUIPO állításával ellentétben a fent említett ítélkezési gyakorlat által használt „fantázia-” illetve „öncélú” szavak, amelyek a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti megkülönböztető képesség értékelésével összefüggésben használt terminológiához kapcsolódnak, nem támasztják alá azt az EUIPO által képviselt álláspontot, amely szerint a megkülönböztető képesség azon tényezők között szerepel, amelyeket a megjelölés alapvető jellemzőinek meghatározása során figyelembe kell venni.

63 Rá kell mutatni ugyanis arra, hogy a fenti 30–32. és 34. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának helyes alkalmazása először is azt jelenti, hogy az illetékes hatóság meghatározza a szóban forgó megjelölés alapvető jellemzőit, majd ezt követően ellenőrzi, hogy e jellemzők mindegyike a szóban forgó áru műszaki funkcióját szolgálja-e. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a „díszítő”, a „fantázia-” illetve az „öncélú” jelleg értékelésére a fent említett rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjával összefüggésben végzett elemzésének csak az előzőleg meghatározott alapvető jellemzők funkcionalitására vonatkozó második szakaszában, nem pedig a megjelölés alapvető jellemzőinek meghatározásával kapcsolatos első szakaszában kerül sor. Következésképpen az EUIPO által előadottakkal ellentétben a fenti 62. pontban említett ítélkezési gyakorlatban használt „fantázia-”, illetve „öncélú” szavak nem támasztják alá azt az állítást, hogy a megkülönböztető képesség azon tényezők között szerepel, amelyeket a megjelölés alapvető jellemzőinek meghatározása során figyelembe kell venni.

64 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának alkalmazása szempontjából nem releváns a megjelölés elemeinek megkülönböztető képességére vagy a megjelölés használat révén megszerzett megkülönböztető képességére hivatkozni.

65 Mivel tehát többek között a fenti 51–64. pontban bizonyítást nyert, hogy a megjelölés elemeinek megkülönböztető képessége nem releváns a megjelölés alapvető jellemzőinek meghatározása szempontjából, meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy nem kell figyelembe venni a tömítőmodulok doboz alakú formáját, a kék színt és a fekete-kék színkombinációt,

és ezt azzal indokolta, hogy „kizárólag megkülönböztetésre nem alkalmas” elemekről van szó. Ez a körülmény azonban nem befolyásolja a megtámadott határozat jogszerűségét, mivel a fellebbezési tanács által levont következtetés – azaz, hogy a vitatott megjelölés alapvető jellemzője a koncentrikus köröknek felel meg – továbbra is helyes.

66 Első helyen a vitatott megjelölés egyszerű vizuális elemzése alapján ugyanis azt kell megállapítani, hogy az említett megjelölés fekete négyzet alapon hét darab, kék színű koncentrikus kört tartalmaz Márpedig a középen elhelyezkedő, a megjelölés legalább háromnegyedét betöltő, a kék színük és a hátteret adó négyzet fekete színe közötti kontraszt miatt élesen kirajzolódó koncentrikus körök elrendezésére tekintettel megállapítható, hogy ezek képezik az említett megjelölés legfontosabb elemét.

67 Második helyen a fenti 32. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett alapos vizsgálat alapján azt kell megállapítani, hogy a tömítőmodulnak a vitatott védjegyben koncentrikus körökkel ábrázolt, koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegeinek jelentőségét alátámasztja először is a lejárt szabadalomban és a felperes termékkatalógusában szereplő találmányleírás, amelyekben az olvasható, hogy a tömítőmodul koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegekből áll, és éppen ezek az említett rétegek teszik lehetővé „a kábel vagy a cső külső körméretétől függetlenül tökéletesen illeszkedő csatlakozást”. Másodszor pedig a koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegek jelentőségét a megtámadott határozat 27. pontjában bemutatott, a felperes reklámanyagából származó, tömítőmodulról készült fényképek is szemléltetik, amelyek mindegyike az említett modul elülső részéről készült felvétel, és amelyek nemcsak a modult alkotó, koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegeket teszik láthatóvá, hanem azok funkciójának jelentőségét is, méghozzá azt, hogy egymásról le lehet őket választani egészen addig, amíg el nem érik a kábelcsatlakozáshoz megfelelő átmérőt. Harmadszor, a koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegek jelentőségét a felperes által bejelentett, a megtámadott határozat 40. pontjában ismertetett többi védjegy is alátámasztja, amelyek a vitatott védjegytől csak színükben és egy alig észlelhető választóvonal meglétében különböznek, mivel mindegyikük koncentrikus körökből álló sorozatot ábrázol, amely nem változik.

68 Következésképpen, mivel a vitatott megjelölés egyszerű vizuális elemzéséből és alapos vizsgálatából is az következik, hogy a vitatott megjelölésben szereplő koncentrikus körök tekinthetők a legfontosabb elemnek, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 41. pontjában helyesen állapította meg, hogy a megjelölés egyetlen fontos jellemzőjének a koncentrikus körök minősülnek.

69 Meg kell jegyezni, hogy bár a felperes nem vitatja, hogy a koncentrikus körök a vitatott megjelölés alapvető jellemzőjét képezik, mégis arra hivatkozik, hogy az említett körök nem tekinthetők az egyetlen alapvető jellemzőnek. A fekete-kék színkombináció, a tömítőmodulok doboz alakú formája és a kék szín is alapvető jellemzőnek minősül ugyanis. Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy ezen érvek egyike sem alkalmas arra, hogy megkérdőjelezze a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 41. pontjában szereplő azon következtetését, amely szerint a vitatott megjelölés egyetlen alapvető jellemzőjének a koncentrikus körök minősülnek.

70 Először is, ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint fekete-kék színkombináció azért minősül a vitatott megjelölés alapvető jellemzőjének, mert a használat révén megkülönböztető képességre tett szert és domináns a védjegy által keltett vizuális benyomásban, elegendő egyrészt emlékeztetni arra, hogy a megjelölés használata révén megszerzett megkülönböztető képesség és a megjelölés egy vagy több elemének megkülönböztető képessége nem releváns az alapvető jellemzőknek a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában szereplő megállapítása szempontjából, amint az a fenti 59–61. pontban kifejtésre került. Következésképpen a fekete-kék színkombináció nem tekinthető amiatt alapvető jellemzőnek, hogy a használat révén megszerezte a megkülönböztető képességet.

71 Másrészt a vitatott megjelölésnek a fenti 66. pontban kifejtett egyszerű vizuális elemzéséből kitűnik, hogy a fent említett színkombináció csupán a vitatott védjegy koncentrikus körökből álló sorozatát emeli ki a hátteret adó négyzet fekete színe és a rajta elhelyezkedő koncentrikus körök kék színe

közötti kontraszt miatt. Következésképpen a felperes állításával ellentétben nem az említett színkombináció képezi a vitatott megjelölés legfontosabb elemét, hanem a koncentrikus körök sorozata.

72 Így, mivel a felperes nem bizonyította jogilag megkövetelt módon, hogy a fekete-kék színkombináció a vitatott megjelölés alapvető jellemzőjét képezi, azt a felperesi érvet is el kell utasítani, hogy ez a színkombináció a szóban forgó megjelölés fontos, nem funkcionális elemét képezi. Ugyanis bár – ahogyan ez a fenti 34–62. pontban is szerepel – a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja nem alkalmazható olyan esetben, amikor a védjegybejelentés az áru olyan formájára vonatkozik, amelyben egy nem funkcionális, például díszítő- vagy fantáziaelem fontos szerepet játszik (lásd továbbá ebben az értelemben: 2018. január 31-i Transzdermális tapasz ábrázolása ítélet, T-44/16, nem tették közzé, EU:T:2018:48, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben nem ez a helyzet. Ugyanis mivel a felperes nem bizonyította jogilag megkövetelt módon, hogy a fekete-kék színkombináció a vitatott megjelölés egyik alapvető jellemzőjének, méghozzá az egyik „legfontosabb elemnek” minősül, az említett színkombináció csak tetszőleges, öncélú elemnek tekinthető. Márpedig – ahogyan ez a fenti 62. pontban is szerepel – egy vagy több tetszőleges öncélú elem jelenléte nem zárja ki a fent említett rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának alkalmazását (lásd továbbá ebben az értelemben: 2018. január 31-i Transzdermális tapasz ábrázolása ítélet, T-44/16, nem tették közzé, EU:T:2018:48, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ennélfogva el kell utasítani a felperes azon érvét, amely szerint az említett színkombináció a vitatott megjelölés fontos, nem funkcionális elemét alkotja.

73 Másodszor, ami a felperes azon érvét illeti, amellyel azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem vette figyelembe a tömítőmodulok doboz alakú formáját és a kék színt, amelyek szintén a vitatott megjelölés alapvető jellemzőinek minősülnek, emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 65. pontban megállapításra került – még ha a fellebbezési tanács tévesen is zárta volna ki ezt a két elemet azzal az indokkal, hogy „kizárólag megkülönböztetésre nem alkalmas elemekről” van szó, a felperes akkor sem támasztotta alá azt az állítását, hogy ezt a két elemet a vitatott megjelölés alapvető jellemzőjének kell tekinteni. Következésképpen ezt az érvet el kell utasítani.

74 Így, mivel a felperes által előterjesztett érvek egyike sem alkalmas arra, hogy megkérdőjelezze a fellebbezési tanács azon következtetését, amely szerint a koncentrikus körök a vitatott megjelölés egyetlen alapvető jellemzőjének minősülnek, el kell utasítani a felperes arra alapított érvét, hogy a fellebbezési tanács nem határozta meg megfelelően az említett megjelölés alapvető jellemzőit.

75 Harmadszor, ami a felperes azon érvét illeti, hogy a vitatott védjegy nem tartalmazza a szóban forgó áru működéséhez és használatához szükséges és nélkülözhetetlen jellemzőket, például a választóvonalat, a négyszögletes térbeli formát és a termékről leválasztható rétegeket, amelyek nélkül a célzott műszaki hatás nem érhető el (lásd a fenti 23. pontot), először is meg kell jegyezni, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában szereplő feltétlen kizáró ok alkalmazásához elegendő, ha a forma alapvető jellemzői egyesítik magukban a célzott műszaki hatás elérését műszakilag előidéző és ahhoz elégséges jellemzőket oly módon, hogy e jellemzőket a műszaki hatásnak lehessen tulajdonítani (lásd ebben az értelemben: 2008. november 12-i Piros Lego kocka ítélet, T-270/06, EU:T:2008:483, 39. pont).

76 Egyébiránt emlékeztetni kell arra is, hogy a fenti 48. pontban megállapítást nyert, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja alkalmazható a vitatott megjelölésre, amely a tömítőmodul elülső oldalának síkbeli ábrázolását alkotja.

77 Ebből tehát arra lehet következtetni, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja olyan megjelölésre vonatkozik, amely nem tartalmazza teljes egészében a szóban forgó áru jellemzőit, ami különösen akkor áll fenn, amikor – mint a jelen esetben is – a megjelölés egy térbeli

forma síkbeli ábrázolását képezi, feltéve hogy bizonyítható, hogy az említett megjelölés alapvető jellemzői legalább a célzott műszaki hatás elérését műszakilag előidéző és ahhoz elégséges jellemzőket egyesítik magukban.

78 E megfontolás alapján első lépésként azt kell megvizsgálni, hogy a koncentrikus körök, amennyiben azok a vitatott megjelölés egyetlen alapvető jellemzőjét alkotják, megfeleltethetők-e a szóban forgó áru valamely műszaki rendeletetésének, majd második lépésként azt kell megvizsgálni, hogy egyesítik-e magukban a célzott műszaki hatás elérését műszakilag előidéző és ahhoz elégséges jellemzőket.

79 Először is azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a koncentrikus körök megfeleltethetők-e valamelyik műszaki rendeltetésnek, emlékeztetni kell arra, hogy többek között a fenti 44. pontban megállapításra került, hogy – amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 28. pontjában helyesen megállapította – a vitatott védjegyben szereplő koncentrikus körök a tömítőmodul koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegeit ábrázolják, mivel azok „a lehúzható rétegek »sokaságát« teszik láthatóvá”, és minden egyes kör „a lehúzható réteg oldalsó nézetének felel meg”.

80 Ezt követően emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozat 23–25. pontjában ábrázolt tömítőmodulok leírása szerint „az »átvezető vagy keresztülmenő« tömítőelemből álló találmány a biztonságos kábel-, cső- vagy szálcsatlakozás szoros illeszkedését biztosító eljárást alkot”, „[a] henger alakú nyílás belsejét levehető koncentrikus rétegek alkotják”, „[a] rétegeket le lehet választani egymásról egészen addig, amíg el nem érik a kábelcsatlakozáshoz megfelelő átmérőt”, a találmány „levehető tömítőrétegekből álló gumimodulokon alapuló megoldás”, és „a kábel vagy a cső külső körméretétől függetlenül tökéletesen illeszkedő csatlakozást tesz lehetővé”.

81 Így tehát a fent említett tömítőmodul leírására tekintettel azt is meg kell állapítani, hogy a koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegek, amelyeket a vitatott védjegyben a koncentrikus körök jelenítenek meg, a szóban forgó áru műszaki rendeltetésének, nevezetesen annak a funkciónak felelnek meg, hogy a rétegeket le lehet választani egymásról „egészen addig, amíg el nem érik a kábelcsatlakozáshoz megfelelő átmérőt”.

82 Másodszor azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a koncentrikus körök, amennyiben a tömítőmodul koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegeit ábrázolják, egyesítik-e magukban a célzott műszaki hatás elérését műszakilag előidéző és ahhoz elégséges jellemzőket, először is arra kell rámutatni, hogy a fenti 80. pontban hivatkozott leírás szerint a tömítőmodullal elérni kívánt műszaki hatás „a biztonságos kábel-, cső- vagy szálcsatlakozás szoros illeszkedésének” biztosítására irányul, és „a kábel vagy a cső külső körméretétől függetlenül tökéletesen illeszkedő csatlakozást tesz lehetővé”. Ebből a leírásból az is kitűnik, hogy e műszaki hatás éppen a levehető rétegek leválasztásával érhető el, mivel „a rétegeket le lehet választani egymásról „egészen addig, amíg el nem érik a kábelcsatlakozáshoz megfelelő átmérőt”.

83 Ezt erősíti meg a felperes termékkatalógusa is, amely kifejezetten úgy fogalmaz, hogy a szóban forgó termék „a lehúzható rétegeken alapul”, ami tehát azt bizonyítja, hogy a koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegek jelentik a tömítőmodul alapjául szolgáló műszaki elgondolás lényegét, amit a vitatott védjegy a tömítőmodul elülső részének ábrázolása révén megjelenít, amely egyébként az említett modul egyedüli olyan nézete, ahonnan láthatók a koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegek, és amely ezáltal felfedi a tömítőmodul alapját képező és a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges eljárást, nevezetesen a „szoros illeszkedést” és „a kábel vagy a cső külső körméretétől függetlenül tökéletesen illeszkedő csatlakozást”.

84 Egyébiránt, amint arra a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 35. pontjában helyesen rámutatott, ahhoz, hogy a tömítőmodul csatlakozása működjön, többek között a vitatott védjegy által ábrázolt formában kell megjelennie. A keresztmetszetnek ugyanis kör alakúnak kell lennie, mert

általában a tömítőmodulba beillesztendő elem, azaz a kábel, a szál vagy a cső keresztmetszete is kör alakú, a rétegeknek pedig koncentrikusnak kell lenniük, hogy egyenként le lehessen húzni őket egészen a kívánt hengerátmérő eléréséig.

85 A fenti 81–84. pontban ismertetettek szerint a koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegek műszaki rendeltetésére és a tömítőmodul által elérni kívánt műszaki hatásra tekintettel meg kell állapítani, hogy a szóban forgó forma alapvető jellemzője, amely a tömítőmodul koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegeit ábrázoló koncentrikus köröknek felel meg, egyesíti magában a célzott műszaki hatás elérését műszakilag előidéző és ahhoz elégséges jellemzőket, mivel „a biztonságos kábel-, cső- vagy szálcsatlakozás szoros illeszkedése”, és „a kábel vagy a cső külső körméretétől függetlenül tökéletesen illeszkedő csatlakozás” éppen azáltal érhető el, hogy a koncentrikusan elhelyezkedő, levehető rétegeket egymás után le lehet húzni egészen addig, amíg el nem érik a kábelcsatlakozáshoz megfelelő átmérőt, és a tömítőmodul koncentrikusan elhelyezkedő, levehető tömítőrétegeit ábrázoló koncentrikus körök a találmány elengedhetetlenül szükséges jellemzőjének minősülnek, mivel a szóban forgó termék alapjául szolgáló műszaki elgondolás lényegét jelentik, amint erre a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 39. pontjában helytállóan rámutatott.

86 Következésképpen a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 45. pontjában helyesen állapította meg, hogy az „elülső rész felülete, amelyből egyértelműen látszik a koncentrikus körökből álló felépítés, a szóban forgó árukat figyelembe véve a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges valamennyi releváns információt tartalmazza”, hogy „[j]óllehet a valódi, három dimenziós terméknek mélysége is van, az nem változtatható”, hogy „[b]ármely véletlenszerűen kiválasztott hosszanti keresztmetszet azonos szerkezetet mutat”, és hogy „[b]ár a modul többi oldala nem látható, ennek nincs jelentősége, mivel a többi oldal nem szolgál olyan műszaki információval, amely releváns lenne a védjegy funkciója szempontjából”.

87 Ezt a következtetést a felperes által előadott érvek sem cáfolják.

88 Először is, ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint a vitatott védjegy nem tartalmazza a szóban forgó áru használatához és működéséhez nélkülözhetetlen jellemzőnek minősülő választóvonalat és négyszögletes térbeli formát, amelyek nélkül a célzott műszaki hatás nem érhető el, meg kell állapítani, hogy a felperes nem tudja alátámasztani azon állítását, amely szerint az a tény, hogy a szóban forgó áru két fél részre osztható és négyszögletes alakú, „feltétlenül elengedhetetlen feltétele” a fenti 82. pontban ismertetett műszaki hatás elérésének. Következésképpen ezt az érvet el kell utasítani.

89 Ami továbbá a felperes azon érvét illeti, amely szerint egyrészt a tömítőmodulnak a vitatott védjegyben nem ábrázolt jellemzői – vagyis a választóvonal és négyszögletes térbeli forma – más tervezésű versenytárs termékekbe is beilleszthetők, másrészt pedig léteznek egyéb olyan csőátvezetési megoldások is a piacon, amelyeknél ez a sajátos műszaki módszer nem szükséges, emlékeztetni kell arra, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjára vonatkozó ítélkezési gyakorlat pontosítja, hogy a szükségesség feltétele nem jelenti azt, hogy a szóban forgó formának kell lennie az egyetlen olyan formának, amely e hatás elérését lehetővé teszi. Igaz, amint azt a felperes is hangsúlyozza, hogy bizonyos esetekben ugyanazon műszaki hatás eltérő megoldások révén is elérhető. Mindazonáltal a felperes állításával szemben e körülmény önmagában véve nem jár azzal a következménnyel, hogy a szóban forgó forma védjegyként való lajstromozása ne lenne hatással az általa megtestesített műszaki megoldás többi gazdasági szereplő számára való hozzáférhetőségére. E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy egy áru kizárólag funkcionális formájának védjegyként történő lajstromozása lehetővé teheti e védjegy jogosultja számára, hogy megtiltsa a többi vállalkozás számára nem csupán minden azonos forma, de még a hasonló formák használatát is. Jelentős számú alternatív forma válhatna így használhatatlanná az említett jogosult versenytársai számára (lásd: 2018. január 31-i Transzdermális tapasz ábrázolása ítélet, T-44/16, nem tették közzé, EU:T:2018:48, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

90 Továbbá, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint nem áll fenn a verseny megsértésének veszélye, mivel az általa használton kívül számos színkombináció áll rendelkezésre a piacon, ahogyan ezt a beavatkozó fél által bejelentett, a felszólalási osztály 2019. február 22-i B 3035 519. sz. határozatának tárgyát képező védjegy is bizonyítja, emlékeztetni kell arra, hogy annak a kérdésnek a megválaszolása, hogy a megjelölés tartalmaz-e olyan díszítő- vagy fantáziaelemet, amely fontos szerepet tölt be, lehetővé teszi annak eldöntését, hogy a versenytárs vállalkozások könnyen hozzáférhetnek-e azonos értékű funkcionális jelleggel rendelkező alternatív formákhoz, és így nem áll fenn a kockázata annak, hogy sérül a műszaki megoldás elérhetősége. Márpedig, mivel a fenti 72. pontban megállapítást nyert, hogy a fekete-kék színkombináció csak tetszőleges, öncélú elemnek, nem pedig olyan fontos díszítőelemnek tekinthető, amely lehetővé tenné a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontja alkalmazásának kizárását, el kell utasítani a felperes azon érvét, amely szerint a számos színkombináció rendelkezésre állása miatt nem áll fenn a verseny megsértésének veszélye, mivel a szóban forgó színkombináció csupán csekély szerepet játszik, és nem teszi lehetővé a versenytárs vállalkozások számára, hogy könnyen hozzáférjenek az azonos értékű funkcionális jelleggel rendelkező alternatív formákhoz.

91 Egyébiránt az a körülmény, hogy a 2019. február 22-i B 3035 519. sz. határozat keretében a felszólalási osztály arra a következtetésre jutott, hogy a beavatkozó fél által bejelentett védjegy és a felperes korábbi védjegyei között – különös tekintettel a színkülönbségekre – nem áll fenn az összetévesztés veszélye, szintén nem releváns annak megállapítása szempontjából, hogy nem áll fenn a versenytorzítás veszélye, mivel a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja nem annak a közérdeknek felel meg, mint amely az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának alapjául szolgál. A 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja ugyanis a védjegy alapvető funkciójának védelmére irányul, vagyis arra, hogy biztosítsa a fogyasztó, illetve végfelhasználó számára a jelölt áruk vagy szolgáltatások eredetének beazonosítását, lehetővé téve számára, hogy azokat az esetleges összetévesztés veszélye nélkül megkülönböztesse a más vállalkozásoktól származó áruktól vagy szolgáltatásoktól (lásd ebben az értelemben: 1998. szeptember 29-i Canon ítélet, C-39/97, EU:C:1998:442, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), nem pedig – mint a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja – annak elkerülésére, hogy a vállalkozások a védjegyoltalmat műszaki megoldásokon fennálló kizárólagos jogok időkorlátozás nélküli fenntartására használhassák. Következésképpen a megjelölések színét a fent említett két rendelkezés keretében eltérően kell megítélni.

92 Így, mivel a fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában szereplő valamennyi feltétel teljesül, és a felperes egyetlen érve sem alkalmas ennek a megállapításnak a megcáfolására, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 49. pontjában helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a vitatott védjegy lajstromozása indokolatlanul veszélyeztetheti a versenytársak arra vonatkozó lehetőségét, hogy olyan tömítőmodulokat hozzanak forgalomba, amelyeknek a működése azon alapul, hogy egy henger alakú nyílásból koncentrikus rétegeket lehet leválasztani, így biztosítva a biztonságos cső-, tömlő-, szál- vagy kábelátvezetést, és hogy a vitatott védjegy lajstromozását ezért a fent említett rendelkezés alapján hatályon kívül kell helyezni.

93 A fentiek összességére tekintettel a felperesnek a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának megsértésére alapított egyetlen jogalapját, és ennélfogva a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

94 E körülmények között a beavatkozó fél kérelmére tekintettel, amellyel azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a keresetet (lásd a fenti 15. és 16. pontot), nem szükséges tehát határozni az általa másodlagosan hivatkozott jogalapokról, amelyek lényegében azon alapulnak, hogy a vitatott védjegy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában, az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és d) pontjában, valamint ugyanezen rendelet 59. cikke (1) bekezdése b) pontjában említetteken kívüli más okok alapján semmisnek minősül.

A költségekről

95 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

96 Mivel a felperes pervesztes lett, az EUIPO kérelmének megfelelően kötelezni kell az EUIPO költségeinek a viselésére. Mivel a beavatkozó fél nem kérte a költségek viselésére való kötelezést, maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Roxtec AB viseli saját költségeit, valamint az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) részéről felmerült költségeket.

3) A Wallmax Srl maga viseli a saját költségeit.

Prek Buttigieg Berke

Kihirdetve Luxembourgban, a 2019. szeptember 24-i nyilvános ülésen.

Aláírások